

Hyldest. Ingen grund til at klage over de massivt gode vibrationer, der gennemsyrrer Dan Turèlls eftermæle på hans 60-årsdag i morgen.

Dans marker

Af LARS BUKDAHL

DET modsatte af en rodbehandling er Dan Turèll! Og da jeg mandag ved 12-tiden med den ene halvdel af min mund halvt bedøvet og halvt forbandet værkende vaklede hjem, var det sgu en lise at

dumpe ned i lænestolen med Chili Turèlls nye, gode digtudvalg *Lysende sange* (218 sider, 200 kr., Borgen), og jeg tror, det var digtet »Til Thelonious Monk«, jeg var kommet til, og straks mine øjne Dan'sede ned ad siden, glemte jeg rent smerte og bedøvelse til fordel for lysvågen skrift-velbehagelighed:

»Åh Monk/ Munk/ Mærkelige Mr. Monk/ med dit erfarne og alligevel evigt undrende Babyface/ med dit skæve forsigtige anslag på tangenterne/ som et barn der skal til at repetere skal-øvelserne/ under spillelærerindens strenge blik.«

Det er så netop ikke Monk-siden af Dan Turèll – teende sig i de store, sorte avantgardebøger og små, hvide avantgardehæfter 1969-73 og i den sidste trilogi, 1991-93 og såmænd også i rim&remserne 1973-74/1978-79 – som Fru Chili har peget ud, og det var jeg faktisk særdeles glad for, som jeg sad dér nedsunken, *groovende* og bladrende i går; bogen er i bedste forstand en muses udvalg, og derfor lægges vægten på digtene til og inspireret af *herself* fra forelskelsens første, intenst glødende år, det vil sige primært den såkaldte storby-trilogi 1976-77, *3-D-digte*, *Drive-in-Digte*, *Storby-Blues*, som ikke tilfældigt indeholder alle Turèlls mest elskede (oplæsnings)numre, og

når nu Chili er for beskeden til at sige det selv, gør jeg det gerne her: det var hende, der gjorde den mørke digter lys!

Og selvfølgelig er også den smukke, sjældne rejsedigt-hymne *Nytår i Rom*, 1976, inkluderet, plus en god bunke håndskrevne dagbogsdigte fra 80ernes brogede samlinger, *Alhambra Blues*, 1983, og *Kom forbi*, 1984, og et sæt sange, hvoraf fire er noget så vildt som *ikke tidligere trykt i bogform*, herunder ikke, som ellers angivet, Dansk Top-forsøget »Lad mig dele dine drømme«, i sin tid skrevet til idolet Gustav Winckler og bævrende afsunget af Turèll selv på pladen *DT og Sølvstjernerne*, 1978:

»Lad mig dele dine drømme/ Lad mig nynne på din sang/ Lad mig se i dine øjne/ Lad mig drømme natten lang.«

FAKTISK ankom den mest nødvendige fødselsdagsgave fra Turèll til hans mange og brogede fans allerede sidste år i form af cd'en *Dan Turèll & sølvstjernerne* (52 minutter, 150 kr., Karma Music/Borgen) med substantielle *outtakes* fra de oprindelige sessions i Karmastudiet, juni 1978; fremhæves skal især »Kpt. Trips går igen«, »Midnatsmesse« og »Knokkelmanden«, med tekstforlæg fra Storby-trilogien, plus »Anders And Evangeliet«, tekst-mixet fra flere kilder, hvor Turèll – og Sølvstjernerne Jan Kasperen, Flemming Quist Møller og Tømmer-Claus – er mindst lige så sirligt flintrende oppe at køre som på klassikerne »Mine damer og herrer« og »For meget, mand«.

Nummeret »Planeten Comar« græder jeg decideret over, fordi avantgardisten her møder showmanden ansigt til ansigt for første og eneste gang: hårdt hakkende reciterer Turèll til udsyret sølvstjerne-akkompagnement comix-psykedeliske cut-up-linier fra

(vistnok) *Manuskripter om hvad som helst*, 1971:

»fingeren sætter forvredne ansigtstræk bevægelse/ dette er altså fjenden/ ofrene i store cirkler/ syleskarpe klipper kommer i bage til mig« m.m.!

Det nummer skal jeg høre på min disc-man, når tandlægen på onsdag skal afslutte rodbehandlingen.

BORGEN udgiver i anledning af 60-årsdagen desuden de samlede krimier i 4 bind med 4 bøger i hver (til 150 kr. pr. bind) og de 4 Onkel Danny-fortæller-bøger: ét bind, *Onkel Danny fortæller – det hele* (73 sider, 160 kr., crazy-billigt!). Det hele uun værligt, og jo mere jo bedre, synes jeg jo, og især jo mere samlet.

Men, for fanden, kunne de da ikke vove pelsen bare lidt derinde på Valbygårdsvej i udgave Samlet Undergrund eller bare det bind Samlede Rim&Remser, jeg har skreg på i 10 år? Bebob har udgivet nogle få og små ting, udover, senest i Lars Movins jazsamling *Charlie Parker i Istedgade*, utallige utrykte artikler fra Gentoft-Bladet, Kristeligt Dagblad og Jazz-revy, som altså ærligt talt ikke er det, vi *mest* har brug for.

Og vil så venligst en af de yngre akadere, som i artikler varsomt-sympatetisk har berørt Turèll analytisk – Anne Borup, Claus Falkenstrøm, Nikolaj Rønhede – skrive den store, altfavnde og altafslørende Turèll-monografi, som vi savner fatalt, okay?

Skt. Dan kan nemlig ikke dyrkes nok: som et digt fra *Karma Cowboy* siger det (h)le til sidst i *Lysende sange*: »Den der synger/ synger luften ren// Al luft/ må gennersynges/ før her blir/ til at være// Det er de for/ al sang/ er hellig.«